

## Ca. 127. de suspi. et falsa credu.

### Uspiciosi

sunt zelotipi De suis  
vortibus. Nā cogitavit abra  
am q nō erat timor in gerara  
z q occideretur pro vxore sua.  
Gen. xx. Postq̄ turbatus est  
affuerus cōtra amon z ille ia  
ceret super lectū hester rogans  
eū p salute sua. Dixit rex q re  
gīnā volebat opprimere hester  
xij. Saspiciosi vt plimum  
sunt falsa credentes. Nā sus  
pīcatus laban q iacob fura  
tus esset dios suos z scrutat⁹  
est suppellectilē suā z tñ erat  
reccū. Gen. xxxi. Jacob vidēs  
tunctā tinctā sanguine credi  
dit Joseph esse mortuū. Gene.  
xxxvij. Frater Joseph ducti  
ad comedendū crediderunt q  
vellet eos subiugare seruituti  
Gen. xliij. Cū iussit sampson  
in domū patris sui parentes  
illius crediderūt q odio repu  
diasset eā z traderēt eā alte  
ri. Iudt. xliij. Videntes disci  
puli ambulare dñm supra ma  
re putauerūt eū esse fantasma  
Mat. xliij. Discipuli timebāt  
Iais ad herere suspicantes eū  
nō fore conuersum. Actū ix.  
Suspiciosi oīa bona con

uertunt in malū. nā hely vi  
dens annā z verbū nō ferentē  
estimauit eam ebrosam esse.  
Regū. i. Misit dauid nūcios  
ad. consolandū regem amō su  
per mortē patris. principes au  
tem suspicati sunt q cā explo  
randi ventisset. ij. Regum. p.  
Cum Jeremias iret ad portās  
beniamin custos porte ei⁹ in  
posuit q ad chaldeos iret. Je  
remie. xxxvij. Pharisaeus qui  
christū inuitauerat vidēs mu  
liercm flentē suspicauit q mu  
mirauit. Luce. viij. Alius pha  
riseus vidēs publicanū orā  
tem suspicatus est. et credidit  
de eo malū. Luce. xviij De a  
postolis varijs linguis loquē  
tibus dicebant iudei q essēt  
ebrii a musto potato. Actū. ij.  
Barbari videntes vixrā pen  
denem ad manū pauli z non  
aliqd mali habere crediderūt  
eum esse homicidam z magū  
Actū. xviij.

### Capitulū. 128.

De temptatōne z pbatōne  
ne hominum  
Temptat deus homines  
Si in voluntate sint obse  
quentes ei credendo

## Ca. 128. de tēpta. et proba. ho. 119

In p̄speritatibus se corrigētes bene viuendo.

In aduersitatibus sint patientes nō conq̄rendo

### Emptat de

us aliquē hoīem ut probet illum si sit et obediens vel sibi credat. Sic temptauit ab eam et dixit ei. Tolle filiū tuum quē diligis et offer illum. Gen. xxij. Dixit dñs ad phi/lyp̄ū. Dñ encimus panes ut manducent hi. hoc autē dicebat temptans eū. ipse uero sciebat qd̄ esset facturus. Joh. vi.

Temptat deus homines i p̄speritatibus et alitibus et sp̄ritualibus ut bonum faciant. Sic temptauit ppl̄m in deserto dicens. Ego pluā uobis panē de celo. colliget q̄libet q̄cas sufficere possit. ut temptet populū utrum ambulet in uis meis uel nō. Exo. xvi. Loquente moyses populo cūctus pls audiebat voces. uidebat lam padas ardētes. et montē fūm gantē dixit moyses ut pbaret nos uenit deus ne peccaretis Exo. xx. Temptat deus homines seu pbat tribulatiōib⁹ utrum patientiā et uirtutē ha

beant. Jo nō. Defuit pentus homines de terra p̄missiōis ut pbaret per ipsos israhel si seruaret eius mandata. Judi. ij. Dereliquit deus ezechia ut temptaretur nō fierent om̄ia q̄ erant in corde eius qm̄ uenerūt nūcy regis babilonis ad eū. itij. Regū. pp. Postq̄ thobias fuit cecatus sustinuit temptatiōem. Jo p̄misit deus eues nre illi ut posterius exemplū eius patientie daretur. Thob. ij. Judith dixit tpe obsidiōis holofcenis. Memores esse debetis quō temptati sunt patres ut pbarentur si uere coleret deum. Judith. xij. Job p̄p̄ter multas tribulatiōes dicebat. Probauit me dñs q̄si aurū qd̄ per ignem transit. Job. xxiij. ca.

Temptauit deus petrum ambulante supra mare p̄ uentus ualidū scz tribulatiōē. Mat thei. xiiij.

### Capitulū. 129.

De temptatione hoīs a deo  
Temptare nō dehet hō deū  
Se exponēdo ad magna p̄ricula cum despratis  
Semp p̄dendo tēptis curricula cū obstinatis.